

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præcēptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dicere:

Pater noster, qui es in cælis:

sanctificétur nomen tuum;

advéniat regnum tuum;

fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.

Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;

et dimítte nobis débíta nostra,

sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris;

et ne nos indúcas in tentatiónem;

sed líbera nos a malo.

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne securi:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
**Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in
sæcula.**

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclesiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
Offérte vobis pacem.

*Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et
caritatem sibi invicem significant.*

*Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et
particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:*

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
dona nobis pacem.

*Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam
super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce
dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

**Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum
meum,**

sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

*Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et
hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:*

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem (Ps 28, 10-11)

Sedébit Dóminus Rex in ætérnum;

Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

*Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum,
iunctis manibus, dicit:*

Orémus.

Immortalitátis alimóniam consecúti,

quæsumus, Dómine,

ut, qui Christi Regis universórum

gloriámur oboedíre mandátis,

cum ipso in cælésti regno sine fine vívere

valeámus.

Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

Amen.

RITUS CONCLUSIONIS

Sequuntur, si necessariae sint, breves annuntiationes ad populum.

*Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus,
dicit:*

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedícit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Populus respondet:

Amen.

*Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad
populum dicit:*

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

SANCTA MISSA

25 novembre 2018 – Dominica XXXIV, ultima “per annum”
Domini nostri Iesu Christi universorum Regis

RITUS INITIALES

*Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum
cantus ad introitum peragitur:*

Dignus est Agnus, qui occísus est,

accípere virtútem et divinitátem

et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem.

Ipsi glória et impérium in sæcula sæculórum.

*Sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad
populum conversus, dicit:*

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et
communicátió Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.

Et cum spíritu tuo.

ACTUS PÆNITENTIALIS

*Deinde sequitur actus pænientialis ad quem sacerdos fideles invitat,
dicens:*

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

*Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul formulam confessionis
generalis perficiunt:*

**Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissiÓne:**

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

**Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.**

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus

et, dimissis peccátis nostris,

perdícat nos ad vitam ætérnam.

Amen.

Sequuntur invocationes:

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

V. Christe, eléison.

R. Christe, eléison.

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

Deinde cantatur vel dicitur hymnus:

**Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.**

**Laudámus te, benedícimus te,
adorámus te, glorificámus te,
grátias ágimus tibi propter magnam glóriam
tuam,**

**Dómine Deus, Rex cæléstis,
Deus Pater omnípotens.**

**Dómine Fili Unigénite, Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,
qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem
nostram.**

Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.

**Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,**

**Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei
Patris.**

Amen.

Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

*Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio
orant.*

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui in dilécto Filio tuo, universórum Rege,
ómnia instauráre voluísti, concéde propítius,
ut tota creatúra, a servitúte liberáta,
tuæ maiestáti desérviat ac te sine fine colláudet.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium
tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus
Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergīt, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

Dal libro del profeta Daniele

Dn 7,13-14

Guardando nelle visioni notturne,
ecco venire con le nubi del cielo
uno simile a un figlio d’uomo;
giunse fino al vegliardo e fu presentato a lui.
Gli furono dati potere, gloria e regno;
tutti i popoli, nazioni e lingue lo servivano:
il suo potere è un potere eterno,
che non finirà mai,
e il suo regno non sarà mai distrutto.

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente. (Sal 92 (93))

R. Il Signore regna, si riveste di splendore.

Il Signore regna, si riveste di maestà:
si riveste il Signore, si cinge di forza. **R.**

È stabile il mondo, non potrà vacillare.
Stabile è il tuo trono da sempre,
dall’eternità tu sei. **R.**

Davvero degni di fede i tuoi insegnamenti!
La santità si addice alla tua casa
per la durata dei giorni, Signore. **R.**

Postea lector secundam lectionem ex ambone legit, ut supra.

Dal libro dell’Apocalisse di san Giovanni apostolo

Ap 1,5-8

Gesù Cristo è il testimone fedele, il
primogenito dei morti e il sovrano dei re della
terra.

A Colui che ci ama e ci ha liberati dai nostri
peccati con il suo sangue, che ha fatto di noi un
regno, sacerdoti per il suo Dio e Padre, a lui la
gloria e la potenza nei secoli dei secoli. Amen.
Ecco, viene con le nubi e ogni occhio lo vedrà,
anche quelli che lo trafissero,
e per lui tutte le tribù della terra
si batteranno il petto.
Sì, Amen!
Dice il Signore Dio: Io sono l’Alfa e l’Omèga, Colui
che è, che era e che viene, l’Onnipotente!

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Allelúia:

Allelúia, allelúia.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini!

Benedíctum quod venit Regnum patris nostri

David!

Allelúia.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergīt et dicit:

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Léctio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem

Glória tibi, Dómine.

Gv 18,33b-37

In quel tempo, Pilato disse a Gesù: «Sei tu il
re dei Giudei?». Gesù rispose: «Dici questo da te,
oppure altri ti hanno parlato di me?». Pilato disse:
«Sono forse io Giudeo? La tua gente e i capi dei
sacerdoti ti hanno consegnato a me. Che cosa hai
fatto?».

Rispose Gesù: «Il mio regno non è di
questo mondo; se il mio regno fosse di questo
mondo, i miei servitori avrebbero combattuto
perché non fossi consegnato ai Giudei; ma il mio
regno non è di quaggiù».

Allora Pilato gli disse: «Dunque tu sei re?». Rispose Gesù: «Tu lo dici: io sono re. Per questo io sono nato e per questo sono venuto nel mondo: per dare testimonianza alla verità. Chiunque è dalla verità, ascolta la mia voce».

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel diacono habenda est.

Homilia expleta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

Credo in unum Deum,

Patrem omnipoténtem,

factórem cæli et terræ,

visibílium ómnium et invisibílium.

Et in unum Dóminum Iesum Christum,

Fílium Dei Unigénitum,

et ex Patre natum ante ómnia sæcula.

Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de

Deo vero,

génitum, non factum, consubstantiálem Patri:

per quem ómnia facta sunt.

Qui propter nos hómines et propter nostram

salútem descendit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.

Et incarnátus est de Spíritu Sancto

ex María Vírgine, et homo factus est.

Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos dicit:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedíctus Deus in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritalis.

Benedíctus Deus in sæcula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificium

acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

**Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.**

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:

Hóstiam tibi, Dómine, humánæ reconciliatiónis
offeréntes, suppliciter deprecámur,
ut ipse Fílius tuus cunctis géntibus
unitátis et pacis dona concédatur.

Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo.

Sursum corda.

Habémus ad Dóminum.

passus et sepúltus est,

et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris.

Et íterum ventúrus est cum glória,

iudicáre vivos et mórtuos,

cuius regni non erit finis.

Et in Spírítum Sanctum, Dóminum et

vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit.

Qui cum Patre et Filio simul adorátur et

conglorificátur: qui locútus est per prophétas.

Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam

Ecclésiám.

Confíteor unum baptísma in remissionem

peccatórum.

Et expécto resurrectionem mortuórum,

et vitam ventúri sæculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus

Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.
Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissionem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Mystérium fidei.

**Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.**

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spírítus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sæcula sæculórum.
Amen.